

dertil eller ikke, er mig ikke klart, og det forekommer mig ialfald ikke, at der er nogen særlig Grund til at paatvinge dem den, naar de ikke ønske det. Med Hensyn til selve den nye Retsordning, som skal indføres i disse Sager, maa jeg oprigtig tilstaae, at jeg deler den Tvivl, som fra en anden Side er udtalt om, hvorvidt der egentlig herved indføres nogen heldig Ordning. Jeg vil ansee det for rigtigt paa vort nuværende Standpunkt ikke at tilstræbe Forandringer af denne Natur.

Roch: Den ærede Taler, som nu satte sig, turde efter mit Eksempel bestinde sig paa et noget fastt Standpunkt med Hensyn til dette Lovforslag. Han seer den hele Foranstaltning fra et slet og ret communalt Standpunkt, og det forekommer mig, at der i hans Udtalelser kan læses dette, at naar man har Byraad, saa behøver man ikke nogen Politimester; men jeg skal dog i Modsætning hertil tillade mig at hævde dette, at, hvorvel jeg er en stor Ven af communal Frihed, saa kan jeg dog ikke gaae ind paa, at Communalfrihed og Frihed for Politi ere Et og det Samme. Med al Agtelse for de communale Autoriteter troer jeg ikke, at man saaledes kan lade dem i Et og Alt raade i de Spørgsmaal, som netop denne Vedtægt gaar ud paa at ordne. Dette vil næppe være heldigt. Søvrigt har jeg det Haab, at jeg vil finde det høie Things Tilslutning, naar jeg udtaler, at jeg skal beslutte mig paa den allerførste Korthed. Ifølge den Stilling, jeg har, kunde jeg naturligtvis have stor Lust til at sige en heel Deel om den foreliggende Sag; men den er fra saa mange og saa competente Sider bleven drøftet, og jeg kan i saa Meget af det, som er sagt, slutte mig til de Udtalelser, der ere faldne, at jeg ikke vilde kunne bringe meget Nyt ind i Discussionen. Jeg skal dog tillade mig ganske kort at antyde min Opfattelse af de Spørgsmaal, som her ere bragte paa Bane, og det vil da navnlig være Spørgsmaalene om Afsluttene under Nr. 1 og 2; thi, at jeg overfor de ærede kjøbenhavnske Deputerede, som saa stærkt have udtalt sig mod 3die Afsluit, ikke skal gaae videre ind derpaa, vil saa meget mere finde sin Forklaring, naar jeg i Almin-

delighed siger, at jeg i det Hele taget maa erkende Rigtigheden og Bægten af de Grunde som ere anførte mod den hele paatænkte offentlige Behandling af disse Politisager. Efter den Erfaring, som jeg har havt, troer jeg ikke, at der er nogen stor Trang, som da maatte have gjort sig gjældende gennem Klager, til nogen Forandring i det Bestaaende, og navnlig overfor det, som jeg dog med de Herrer tør haabe ikke vil lade vente længe paa sig, vilde jeg finde det i høi Grad fornunderligt, om man gik ind paa at tage denne Stump eller Halvhed, der efter min Mening hveken er Offentlighed eller Ikkeoffentlighed, for om nogle Aar at lase det bort igjen. — Hvad angaar det første og andet Afsluit, da maa jeg udtale min levende Anerkjendelse og Tak til den høitærede Minister, fordi han ved at fremkomme med dette Forslag har forsøgt paa og gjort Sit til at afhjælpe en navnlig i de større Bycommuner længe følt Trang. Det er mærkverdigt, men det er dog sandt, at, skjøndt der i de større Byer daglig er Trang til alle de Bestemmelser, som man nu gennem Vedtægten har faaet her i Kjøbenhavn, og skjøndt man ogsaa har søgt at skaffe sig dem, ere de dog i de allerfleste Tilfælde blottede for lovlig Grund, og Politimestrene have i den daglige Gjerning, de have at udøve, saavidt jeg har erfaret — jeg har idetmindste daglig følt det — været bragte i en høist uheldig Stilling, idet de have følt, at de ikke have nogen Lovgrund at staae paa, medens de paa den anden Side alligevel overfor Nødvendigheden af at opretholde Ordenen ikke kunde lade være at handle og i det Hele taget sørge for, at det Offentlige ikke leed under en Tilstand, som ikke var ordnet ved en passende Lov. Naar jeg derefter vender mig til det første Afsluit, støder jeg strax, ved at see derpaa, paa en Besynderlighed i § 1, som jeg igrunden ikke har været istand til at forklare. Det hedder nemlig i § 1, at disse Vedtægter skulle stilles tilveie inden den 1ste Januar 1871, og derefter skulde man jo da troe, at Loven først skulde træde i Kraft den 1ste Januar 1871, thi hele Loven handler jo om Anvendelsen af disse Vedtægter, som man skaffer tilveie, og